

Magyarul jajveszékel a szlovák baloldal

2023 november 28. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Mérték

Még nincs

Robert Fico újra el?vette a ruhatárából a munkaruhát, kezébe vette a söpr?t

és elkezdte könyörtelenül kitisztítani a szlovák közéletet a választási vereségüket mentálisan feldolgozni nem képes szlovák baloldaltól. Rohantak is rinyálni a Progresszív Szlovákia (PS) európai parlamenti képviselői Brüsszelbe, hogy vége a jogállamnak, elkezdődött hazájukban is az „urbanizáció”. S. O. S Európa!, védjétek meg minket a saját választóinktól!

A helyzet iróniája viszont elkerülte az ifjú progresszívek figyelmét: miközben a szlovák kormánypárti politikusokat vádolják szünet nélkül azzal, hogy a magyar példát követik, ők szinte egy az egyben átvették a csehizmus–donáthizmus nemzettagadó EU-fória alapdogmáit. Ugyanaz a lenézés, megvetés hangnem a szlovák nemzettel kapcsolatban, amit a momentumos elvtársaik engednek meg maguknak Magyarországon, ugyanazok a módszerek, amikkel a nemzet többségi akaratát megkérdőjelezzik, relativizálják és brüsszeli szponzoraiak segítségével megkerülik.

Martin Hojsík, a PS különösen primitív és elvakult hungarofób politikusa a napokban azzal ijesztgette a szlovák és az európai közvéleményt, hogy Szlovákia is hamarosan hazánk sorsára jut, ahol tudvalevő, hogy megszűnt a jogállamiság, és egy úgynevezett „választói autokrácia” jött létre. Szegény szlovákok, csak nem náluk is parlamenti választásokon döntenek el, hogy ki vezeti majd az országot? Még belegondolni is szörnyű.

De vajon miért hagyja ezt az Európai Unió? Mikor fog már közbelépni a jogállamiság érdekében, kérdi nyilatkozatában Hojsík. A liberális politikus a jól bevált magyar példát követve szintén kapcsolatba lépett Johannes Hahnnal, az Európai Bizottság költségvetési biztosával, és szlovák sajtóértesülések szerint nem titkolja, hogy magyar és lengyel példára szeretné látni az uniós források visszatartását hazájától, legalábbis addig, amíg ők nincsenek hatalmon. Lám, de ragadós a magyar példa, a Momentumnak is sikerült tanítványokat szereznie a „hogyan éheztesd ki saját népedet?” tanfolyamukra.

Robert Fico a kormányra jutása után azonnal bejelentette, hogy a következő választásokig bojkottálni fogja a Soros-pénzekből kitarított liberális sajtót, kizavarja a szélsőbaloldali érzékenyítéseket végző civil szervezeteket az iskolákból, és ami a legszörnyűbb, leállítja a fegyverszállítmányokat Ukrajnának. A szlovák progresszívek természetesen röjgöngenek, mert most hogyan mutatják meg Joe Bidennek, hogy elkötelezett csatlósai? Hány tönkretett gyermekérettel, nemileg megcsonkított tinédzserrel tudnak majd dicsekedni a globális LGBTQ-fórumokon?

Érezni a pánikot, félnek, hogy magyar liberális társaik sorsának jutnak ők is, és veszett fejsze nyeleként fogják őket is kezelni Brüsszelben. Tudják, ha nem teljesítenek, a washingtoni és uniós vezetőktől kapott ígéretek gyorsabban eltűnnek, mint Ursula von der Leyen sms-ei. Eltűnt az a sok ígélet is, amellyel a szlovák polgárokat a választások előtt hitegették arról, hogy ha kormányra kerülnek, megváltoztatják a politikai kultúrát, a gyűlölet politikáját a tisztelet és szolidaritás hangnemével váltják fel. Ez valahogy nem sikerült – körülbelül négy perccel a választási eredmények ismertetése után kibújt belőlük is a kis vörös momentumos eurojanicsár, és kezdődött a fenyegetőzés, az orosz propagandára való mutogatás, az orbánózás és a könyörgés Brüsszelben, hogy büntessék meg a szlovákokat, amiért nem rájuk szavaztak.

Érdemes ilyenkor persze elolvasni a kommenteket az ilyen Hojsíkokat elemző szlovák cikkek alatt. Sajnos a nagy többségben itt nem lenne illendő idézni, de volt ott egy viszonylag szalonképesen fogalmazó olvasó is, aki azt ajánlotta a Progresszív Szlovákia EP-képviselőjének, hogy a politika helyett térjen vissza inkább a régi diáktiltakozásokhoz, ragassza magát fákhöz vagy az autópályák aszfaltjához, mert a hazaárulás ma viszonylag népszerűtlen politikai stratégia Szlovákiában, még amerikai pénzekkel megtömve sem elég a kormányalapításhoz.

És mindebből mi a tanulság? Alapszinten az, hogy akarva-akaratlanul, de úgy az ellenzéki, mint a kormánypárti magyar politika példaértékű lett itt Európában, másolja ezt a legaljasabb söpredéktől a legkomolyabb politikusig mindenki. De egy dologban talán kicsit jobban érezhetjük magunkat: könnyíthetünk a nemzeti lelkiismeretünkön. Ugye önök is sokszor hallják azt a vádat, hogy nincs még egy olyan nép, mint a magyar, amelynek egyes politikusai ilyen hévvel mocskolják saját országukat és polgáraikat a külföld előtt, ilyen lelkesedéssel szövetkeznek bárkivel a világban, aki a kárunkat akarja. De lám, a szlovákok is megtalálták a saját kis Donáthjaikat, Ujhelyijeiket vagy Niedermüllerjeiket. És ha már menő a magyar példa, akkor kívánunk északi szomszédaink globalistáinak is a mieinkhez hasonlóan négy „sikeres” választási ciklust ellenzékben!

Deme Dániel

A szerző szerkesztő, Hungary Today

Borítókép: Robert Fico, a gy?ztes Irány–Szociáldemokrácia (Smer–SD) párt vezetője sajtótájékoztatót tart a párt pozsonyi székházában 2023. október elsején, a szlovák parlamenti választás másnapján (Fotó: MTI/EPA/Martin Divisek)

www.magyarnemzet.hu

Ajánló